

Sevmek Seni

— kendinol · 31 Mayıs 2014

Sevmek seni

Mevsimlik işçilerin kamyon kasalarında söylediği
yanık türküler kadar içli
Açılıp kapanan kiprikler adedince anımsamak
dudağından düşen her bir cümleyi
çıkarmak için boğazında düğümlenen seni
Karanlık ile karnını tıka basa doyuran
gecenin sırtına sırtına vurmak
Açlıktan ağlamasın diye çocuklar
ölümü adımlamak metrelerce yer altına
Ekmek gibi, ışık gibi sevmek seni

Sevmek seni

Bilâl'in okuduğu ezânlar kadar hisli
Hacer'in İsmail'e su aradığı gibi
yönlere parçalamak yüreğini
hirâya sefer eyleyen çıplak ayaklar misâli
Sesinden efsûnlu bir vahyin telaşına düşerek
hüzünlü bakışlarla arşınlamak göğün mavilerini
Ayakta rabbini zikreden kulların seslerine
esâmeni fısıldamak seherlerde
İman gibi, dââ gibi sevmek seni

Sevmek seni

Bir çiçeğin yaşatmak için neslini
yaprağına böceğin konmasını beklediği gibi
beklemek
Bir anne'nin kaybettiği yavrusunun yüzünü
bir kez olsun görmeye râzı olduğu gibi
Kadere ram edip nimetten sayıp hayalini
Ah vah edip yinede düşünmek seni
toprak gibi, su gibi sevmek seni

Sevmek seni

vurdum duymazlığın ezdiği bir hayvan cesedini

kibleye döndürüp
nemli topraklar örtmek üstüne
Gölgesinden gülücükler vasiyet eden
bir memleket ormanı gibi
Boylu boyunca uzanmak kollarına hasret ile
Sen ışımayan yıldızlara inat
Dağlara çizmek hayalini
Nefes gibi, isyan gibi sevmek seni

Muharrem Küçük